

MANIFEST 8M 2022 - MOIÀ

Les dones sempre hem tingut menys drets i oportunitats que el sexe masculí. Per això, avui, 8 de març es reivindica el nostre paper fonamental en la societat, tan important i vàlid com el dels homes. No ens ho podem prendre com un dia qualsevol ja que, tant a les dones com als homes, ens afecta viure en una societat patriarcal i masclista. Les dones som invisibilitzades en molts àmbits, encara que ocupem posicions essencials. Al llarg d'aquest manifest, compartirem amb vosaltres algunes dades sobre això.

En primer lloc, la història està escrita per homes blancs que no han deixat lloc per donar mèrit a tots els descobriments i aportacions realitzats per nosaltres, les dones, que sempre hem existit i sempre hem escrit, també, la història. El fet d'haver estat invisibilitzades històricament és conegut com a efecte Matilda i ha comportat, per exemple, que moltes carreres universitàries estiguin generalment ocupades per homes, com és el cas de les carreres científiques i d'enginyeria mecànica, entre d'altres. Això comporta que moltes de nosaltres no tinguem referents en les quals sentir-nos reflectides, fet que es pot veure clarament en els llibres de text d'ESO, dels quals només un 7,6% són escrits per dones.

En l'àmbit laboral, també tenim menys oportunitats que els homes. Per exemple, els homes cobren una mitjana de 27.000€/l'any i, en canvi, les dones cobrem un sou inferior, de 21.000€/l'any, i no perquè treballem menys, sinó perquè la nostra feina no està tan ben pagada, ja que les pensions més baixes estan feminitzades. Una dada impactant és que les dones haurien de cobrar un 28,6% més per igualar el sou dels homes i es calcula que caldrien 105 anys per trencar aquesta bretxa salarial a Espanya. A part d'això, generalment, també hem d'assumir les tasques reproductives i de cures. Per tant, és com si tinguéssim una doble jornada laboral. Sovint veiem, també, que això va de la mà de l'estereotipació de diverses feines i l'atribució d'aquestes a les dones, com ara el personal de neteja, les mestres de parvulari i llars d'infants, acompanyat sovint de preguntes sobre la seva vida personal, com si volen quedar-se embarassades o si tenen responsabilitats familiars, per exemple. Veiem que hi ha poques enginyeres, poques científiques, poques metgesses, poques pilots d'avió, i un llarg etcètera de feines que s'han masculinitzat.

Des de petites, ens han ensenyat que la dona ha de tenir un paper més minoritari o menys valorat. Per exemple, l'home ha de fer els treballs de força i, la dona, els treballs domèstics. I això ho podem veure reflectit en les revistes d'anuncis de joguines per infants, perquè continua passant que quan s'anuncia una cuina o serveis de neteja, és la dona qui surt a la foto. En canvi, si s'anuncien cotxes o joguines més "ferotges o agressives" és l'home qui surt reflectit. Això ens fa pensar que des que som petits i petites, ens imposen uns estereotips concrets pel fet de ser dones, com el color de la roba, la forma de parlar o el nostre aspecte físic.

D'altra banda, nosaltres, les dones, vivim constantment situacions que són violència. Rebem molts comentaris i judicis inapropiats. Per exemple, veiem que si un noi té molt èxit entre les noies li diuen que és un crack, en canvi, si ho fa una noia, és una puta. La percepció que tenim de les coses canvia segons si qui ho fa és un home o una dona. Això també s'aplica a que quan un home penja

una foto sense samarreta està ben vist, i si ho fa una dona, li diuen que es tapi o directament s'elimina la foto, com passa a Instagram. Sovint, també, se'ns jutja per com anem vestides, i a escoles i instituts, se'ns imposa anar més tapades o amb pantalons més llargs, per no "distreure o provocar als homes".

Un altre tema que ens sembla important destacar és que, en teoria, l'abús sexual es penalitza amb penes de presó d'1 a 3 anys o multes de 18 a 24 mesos però, en canvi, en la majoria dels casos, aquesta condemna no s'acaba complint perquè són pocs els homes que entren a presó per abús sexual.

En definitiva, les estadístiques no menteixen: el 93% de les dones a Espanya consideren haver-se sentit discriminades pel fet de ser dones. A més a més, les demandes per violència sexual han crescut un 60% en 6 anys i les víctimes mortals a causa de la violència de gènere durant el 2021 van ser 43. A altres països del món, com Mèxic, 7 de cada 10 dones de 15 anys o més que han estat en parella afirmen haver patit algun tipus de violència.

I, tot això, només és una petita mostra del que passa realment perquè cal tenir en compte que moltes dones no denunciem les agressions viscudes. La majoria de dones patim agressions que no són comptabilitzades com a tal, sigui perquè no tothom té consciència del que és violència o perquè preferim no emprendre mesures legals. I perquè sabem que, sovint, la justícia no està de la nostra part, com va passar en el conegut cas de La Manada.

O també podríem parlar de la por a dir el que pensem, com és el cas de Hi érem totes, un grup de noies que van participar de les manifestacions organitzades per la vaga del 8M de 2019 i ara es demanen 19 anys i 6 mesos de presó i gairebé 23.000 euros de multa a 10 dones per desordres públics, danys i atemptat a l'autoritat.

Cada 8 de març, es commemora la lluita de les dones per la igualtat de drets. És un dia per recordar tots els avenços i també per reivindicar la feina que encara queda per fer davant les desigualtats que continuen produint-se entre homes i dones arreu del món. I Catalunya, no n'és una excepció. El 8 de març consisteix en que la gent vegi que al llarg del temps hem aconseguit fer alguns passos endavant perquè fa uns anys no teníem ni dret ni vot. A totes aquelles persones que diuen que per què no hi ha un dia de l'home, responem que és perquè ells sempre han tingut més privilegis i no han hagut de lluitar pels seus drets ni han hagut de suportar tot el que suportem les dones.

És per això que són importants accions com aquesta, com la de llegir un manifest. Com també són necessàries les converses amb familiars o amistats, com la participació en organitzacions feministes, com mobilitzar-nos i sortir al carrer. La manera més important d'actuar per la causa és alçar la veu. En alçar la veu pels drets de les dones i per la igualtat de gènere, ens fem escoltar i així pot augmentar la conscienciació i podem enderrocar tots els obstacles que ens han mantingut sotmeses durant tants i tants anys.

**ALUMNES DE 3r D'ESO DE L'INS MOIANÈS
MOIÀ, 8 DE MARÇ DE 2022**